

F. t. 1. vedr. naturbeskyttelse m.v.

Desuden vil det i de sjældne tilfælde, hvor der i et skovområde sker en generel konvertering af løvskov til nåleskov, være i strid med et generelt forbud, hvis skoven indeholder bilag IV-arter.

Birkemus kan også i begrænset omfang forekomme på fugtige lysåbne arealer i skove, om end det nuværende kendskab til artens habitatvalg tyder på mere lysåbne naturarealer, som typisk vil være omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 eller § 8. Der er iværksat nærmere undersøgelser for at afdække denne truede arts habitatvalg.

Der gælder efter jagt- og vildtforvaltningsloven et generelt periodisk forbud mod at fælde hule træer og træer med spættehuller. Forbuddet er bl.a. fastsat med hjemmel i ministerens mulighed for at fastsætte regler om at beskytte levesteder for flagermus. Forbuddet er i praksis vanskeligt at håndhæve, fordi det er svært uden ekspertbistand og et stort tidsforbrug at registrere flagermusenes tilstedeværelse i de enkelte træer. Desuden flytter flagermus ofte mellem forskellige træer over året.

Den generelle udvikling mod større naturindhold i skovene spiller ind på beskyttelsen af disse pattedyrarter, ligesom skovlovens beskyttelse af løvskovsbryn og egekrat har en vis betydning i opretholdelsen af den økologiske funktionalitet.

Skov- og træbevoksede arealer udenfor skovgårderne kan også have betydning som yngle- eller rasteområder for stor vandsalamander, springfrø, spidssnudet frø, eremit, løvfrø, flagermus, has-selmus og måske birkemus, f.eks. ikke-fredskovspligtige lunde og parker. F.eks. findes birkemus typisk i urtevegetation på fugtige arealer i kanten af levende hegn langs dyrkede marker.

Rydning af skov skal efter VVM-reglerne anmeldes til kommunen. Rydning af fredskov, der er ældre end 20 og større end 30 ha i de i kommuneplanen planlagte skovrejsningsområder, og hvor der ikke sker tilplantning af mindst et tilsvarende areal (VVM-bekendtgørelsens bilag 1), vil altid medføre VVM-pligt, bortset fra hvis den ryddede skov af den statslige skovmyndighed er erklæret for værende uden væsentlig skovdykningsmæssig, biologisk, landskabelig eller rekreativ værdi.

Rydning af skov, som ikke er omfattet af bilag 1, med henblik på omlægning til anden arealudnyttelse - også ikke-fredskovpligtig skov - skal ligeledes anmeldes til kommunen, med henblik på en screening. Ved screeningen vurderer kommunen, om rydningen er VVM-pligtig. Screening gennemføres efter en række nærmere fastsatte kriterier, herunder den miljømæssige sårbarhed i området, naturressourcernes relative

rigdom, kvalitet og regenereringskapacitet. Hvis kommunen vurderer, at miljøet kan påvirkes væsentligt, skal der gennemføres en VVM, hvor konsekvenserne for de berørte arter kan undersøges og beskrives nærmere. Der kan ikke træffes beslutninger om fældning, hvis det kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder, jf. ovenfor. I parker er bevarelse af gamle træer med tilhørende yngle- eller rasteområder for især flagermus normal praksis.

Bilag IV-arterne uden for skov er generelt knyttet til natur- og halvkulturarealer, herunder læhegn, lunde, diger, søer og vandhuller, overdrev, ferske enge, moser og strandenge og deres nærmeste omgivelser, især hvis der er tale om ekstensivt anvendte landbrugsarealer, herunder bræmmer og lignende. Intensivt dyrkede landbrugsarealer rummer således som hovedregel ikke yngle- eller rasteområder for bilag IV-arterne, og almindelige landbrugsmæssige aktiviteter på disse arealer vil normalt kunne fortsætte som hidtil.

I områder, som i en periode har været braklagte eller udlagt til naturformål, f.eks. med MVJ-aftaler, kan der i braklægnings- eller aftaleperioden have udviklet sig yngle- eller rastelokaliteter for arter, som er omfattet af habitatdirektivets bilag IV, fordi arten har koloniseret arealet i perioden. Det skønnes kun at berøre et begrænset antal arealer. Ud fra princippet om økologisk funktionalitet vil sådanne arealer kunne genopdyrkes, hvis den lokale bestand af en bilag IV-art opretholdes, f.eks. ved at erstatte lokaliteter for arten, der beskadiges, med nye lokaliteter inden for det lokalområde, hvor bestanden findes, hvorved det samlede yngle- eller rasteområde opretholdes.

At omfanget af virkningen på braklagte arealer og landbrugsarealer med MVJ-aftale vurderes at være begrænset skyldes, at en række faktorer skal være opfyldt, før der udvikler sig yngle- og rastelokaliteter på arealerne. Områderne skal som hovedregel have ligget længe uden opdyrkning og samtidig opfyldt de økologiske krav for arter, der kan tænkes at kolonisere denne type arealer. Det kan være aktuelt for udbredte arter som spidssnudet frø og stor vandsalamander, forudsat at der har udviklet sig våde områder, temporære søer el.lign. på arealet, og at arterne i forvejen findes i nærheden. I enkelte tilfælde kan det også gælde for sjældne arter som birkemus, forudsat at arten findes i umiddelbar nærhed.

Tilsvarende gælder i relation til løvfrø og læhegn. Løvfrøen raster typisk uden for yngletiden i lav buskvegetation/høj urtevegetation og læhegn. Nedlæggelse af læhegn som led i den almindelige drift vil som hovedregel ikke være i strid med at opretholde den økologiske funktionalitet af rasteområder for løv-